

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Daarom, ten dage wanneer het boek overgegeven zal zijn aan den man van wien ik gesproken heb, zal het voor de oogen der wereld verborgen zijn, opdat de oogen van niemand het zullen aanschouwen, behalve de drie getuigen, die het zien zullen buiten hem aan wien het boek door de kracht van God overgegeven zal worden; en zij zullen getuigen van de waarheid van het boek en van de dingen die daarin staan.

En er is niemand die het zien zal, uitgezonderd eenige weinigen naar den wil van God, om getuigenis te geven van zijn woord aan de kinderen der menschen; want de Heere God heeft gezegd, dat de woorden der getrouwen zouden spreken als het ware uit den doode.

BOEK VAN MORMON, II Nephi 27 : 12—13.

No. 1.	1 Januari 1911.	16de Jaargang.
--------	-----------------	----------------

HET BOEK VAN MORMON

Met betrekking tot het voortkomen en vertalen van het Boek van Mormon, kunnen wij niet beter doen dan hier te laten volgen, de mededeelingen door Joseph Smith daaromtrent gedaan.

Joseph Smith, die op 23 December 1805 te Sharon, Windsor County, Staat Vermont, Vereenigde Staten van Amerika, geboren werd, was het middel in de handen des Heeren, om dit boek te vertalen en te publiceeren. Fel is dit boek steeds bestreden geworden, maar groot is ook de waardeering en erkenning der goddelijke echtheid geweest; in zeer vele talen is het vertaald geworden, over het rond der aarde wordt het gelezen en meer en meer komt men tot de overtuiging, dat dit boek werkelijk is wat de Heiligen der laatste Dagen zeggen.

Met het voortkomen van het Boek van Mormon zijn vele profetieën vervuld geworden en heeft het werk des Heeren in deze laatste dagen een aanvang genomen. Onderzoekingen en opgravingen verschaffen steeds meer bewijzen voor de waarheden

in dit boek vermeld en velen hebben een getuigenis ontvangen, dat het van God is.

De „Paarl van Groote Waarde” bevat een kort verslag van de geschiedenis van den profeet dezer laatste bedeeing. Wij laten hier volgen hetgeen hij daarin zelf zegt omtrent het Boek van Mormon en hetgeen daarop betrekking heeft.

Op den avond van 21 September 1823*) was hij tot God bid-dende en omtrent de gebeurtenissen verhaalt hij het volgende:

„Terwijl ik den Heere aanriep, ontdekte ik dat er een licht in mijne kamer verscheen, hetwelk vermeerderde totdat de kamer lichter was geworden dan op den middag het geval is; toen onmiddellijk een persoon naast mijn bed verscheen, in de lucht staande, want zijne voeten raakten den vloer niet.

Hij droeg een los kleed van zeer buitengewone witheid. Het was een witheid die de aardsche dingen, die ik ooit gezien had, verre overtrot; ik geloof ook niet dat enig aardsch voorwerp gemaakt kan worden, dat er zóó wit en schitterend kan uitzien. Zijne handen waren bloot, en zoo ook zijne armen een weinig boven de pols; eveneens waren zijne voeten bloot en zijne beenen een weinig boven de enkels. Zijn hoofd en hals waren ook bloot. Ik kon zien, dat hij geen andere kleding aan had dan dit kleed, daar het open was, zoodat ik zijne borstholte kon aanschouwen.

Niet alleen was zijn kleed buitengewoon wit, maar zijn geheele persoon was boven beschrijving heerlijk en zijn aangezicht aan den bliksem gelijk. De kamer was buitengewoon licht, maar niet zóó helder als in de onmiddellijke omgeving van zijn persoon. Toen ik voor het eerst hem aanschouwde, was ik bevreesd; maar de vrees verliet mij spoedig.

Hij noemde mij bij mijnen naam en zeide tot mij, dat hij een boodschapper was, tot mij gezonden van uit de tegenwoordigheid Gods, en dat zijn naam Moroni was; dat God een werk voor mij te doen had, en dat mijn naam ten goede en ten kwade onder alle natiën, geslachten en talen bekend zou zijn, en dat er goed en kwaad van mij onder alle volken zou gesproken worden.

Hij zeide, dat er een boek verborgen was, geschreven op gouden platen, dat een verslag gaf van de vroegere bewoners van dit vasteland, en vanwaar zij waren voortgekomen. Hij zeide ook, dat de volheid van het eeuwig Evangelie in hetzelfde vervat was, zooals dit door den Zaligmaker aan de vroegere bewoners was overgegeven.

Hij zeide verder, dat er twee steenen, in zilveren bogen, met

*) Dit was ongeveer drie jaren nadat hij zijn eerste visioen had, hetwelk hij zag in het voorjaar van 1820, toen in antwoord op zijn gebed de Vader en Zoon Zich openbaarden.

de platen verborgen waren, en deze steenen, aan een borstplaat bevestigd, vormden wat genoemd wordt de Urim en Thummim; en personen die in het bezit waren dezer steenen en die deze gebruikten, waren in oude of vroegere tijden „zieners”; en dat God hen bereid had voor de vertaling van het boek.

Na deze dingen aan mij verteld te hebben, begon hij de profetieën van het Oude Testament aan te halen. Eerst haalde hij een gedeelte aan van het derde hoofdstuk van Maleachi, en hij haalde ook het vierde of laatste hoofdstuk der zelfde profetie aan, alhoewel met een weinig verschil van de wijze waarop het in onze Bijbels staat. Inplaats van het eerste vers aan te halen zooals het in onze boeken is, vermeldde hij het als volgt:

Want zie, de dag komt die zal branden als een oven, en al de hoogmoedigen, ja, en allen die goddeloos handelen, zullen als stoppels verbranden; want zij die zullen komen, zullen hen verbranden, zegt de Heere der Heirscharen, dat het hun noch wortel noch tak zal laten.

En het vijfde vers gaf hij aldus: *Zie, ik wil aan u het Priesterschap openbaren, door middel van den profet Elia, voor de komst van den grooten en vreeselijken dag des Heeren.*

Ook haalde hij het volgende vers, verschillend, aan:

En hij zal in de harten van de kinderen de beloften planten die aan de vaderen gemaakt zijn, en de harten der kinderen zullen tot hunne vaderen keeren; indien het zoo niet ware, dan zou de geheele aarde volkomen verwoest worden bij Zijne komst.

In aansluiting hiermede, haalde hij het elfde hoofdstuk van Jesaja aan, zeggende, dat het spoedig zou vervuld worden. Ook haalde hij aan het derde hoofdstuk van de Handelingen der Apostelen, en daarvan verzen twee en twintig en drie en twintig, juist zooals zij in ons Nieuwe Testament staan. Hij zeide, dat die Profeet Christus was; maar de dag was nog niet gekomen, dat zij die Zijne stem niet wilden hooren, uit het volk zouden worden uitgeroeid, maar spoedig zou komen

Ook haalde hij het tweede hoofdstuk van Joël aan, vanaf het acht en twintigste tot het laatste vers. Tevens zeide hij, dat dit nog niet vervuld was, maar spoedig vervuld zou worden. En hij verklaarde verder, dat de volheid der heidenen spoedig zou ingaan. Hij haalde vele andere schriftuurplaatsen aan, en gaf vele verklaringen, die hier niet kunnen besproken worden.

Verder zeide hij tot mij, dat wanneer ik die platen, waarover hij gesproken had, verkreeg — want de tijd dat zij verkregen zouden worden was nog niet gekomen — ik hen aan niemand zoude toonen, noch de borstplaat met de Urim en Thummin, als alleen aan diegenen welke mij zouden worden aangewezen hen

te laten zien; als ik het deed dan zou ik verwoest worden. Terwijl hij met mij sprekende was over de platen, werd het visioen aan mijnen geest getoond, zoodat ik de plaats kon zien waar de platen waren verborgen, en dat zóó helder en duidelijk, dat ik de plaats herkende toen ik die bezocht.

Na dit gesprek zag ik, dat het licht in de kamer zich onmiddellijk rond den persoon, welke tot mij gesproken had, begon saâm te trekken en het ging daarmede voort, totdat de kamer donker was, uitgenomen juist om hem heen, toen ik plotseling als het ware eene opening, die ten hemel voerde, zag, en hij voer op totdat hij geheel verdwenen was, en de kamer wederom zoo was, als voordat dit hemelsche licht verscheen.

Ik lag peinzende over het ongewone van dit voorval, en was zeer verwonderd over hetgeen mij verteld was door dezen buitengewonen boodschapper; toen ik, in het midden mijner overdenkingen, plotseling ontdekte, dat mijn kamer wederom begon verlicht te worden en als het ware plotseling, stond dezelfde hemelsche boodschapper wederom bij mijne legerstede.

Hij begon mij opnieuw dezelfde dingen te verhalen, die hij mij bij zijn eerste bezoek verhaald had, zonder de minste verandering; toen hij dit gedaan had, vertelde hij mij van groote oordeelen die op de aarde zouden komen, met groote verwoestingen door hongersnood, het zwaard en pestilentie; en dat die vreeselijke oordeelen in dit geslacht over de aarde zouden komen. Nadat hij deze dingen verteld had, voer hij wederom op zooals hij te voren gedaan had.

Zoo diep waren de indrukken op mijnen geest gemaakt, dat de slaap nu geheel van mijne oogen gevloeden was, en ik lag overweldigd in bewondering over hetgeen ik gezien en gehoord had. Maar hoe groot was mijne verbazing, toen ik wederom dezelfde boodschapper bij mijne legerstede zag, en hem wederom tot mij dezelfde dingen hoorde zeggen, of herhalen, zooals hij dat te voren had gedaan; en hij voegde er een waarschuwing voor mij aan toe, mij zeggende, dat Satan zou trachten mij in verzoeking te brengen (tengevolge van de behoeftige omstandigheden van het gezin van mijnen vader) om de platen te verkrijgen met het doel om rijk te worden. Hij verbood mij dit, zeggende, dat ik geen ander doel voor oogen moest hebben, in het verkrijgen der platen, dan God te verheerlijken, en dat ik door geen andere drijfveer geleid moest worden, dan om zijn Koninkrijk op te bouwen; anders kon ik hen niet verkrijgen.

Na dit derde bezoek voer hij wederom als voorheen ten hemel, en ik was overgelaten om over het vreemde na te denken van hetgeen ik pas had ondervonden; toen bijna onmiddellijk

nadat de hemelsche boodschapper van mij was opgevaren voor de derde maal, de haan kraaide en ik bemerkte, dat de dag aanbrak, zoodat onze gesprekken den geheelen nacht geduurd hadden.

Spoedig daarna stond ik van mijn bed op, en als gewoonlijk, ging ik aan mijn dagelijksch werk; maar terwijl ik trachtte te arbeiden zooals gewoonlijk, bevond ik dat mijne krachten zoo uitgeput waren, dat ik geheel onbekwaam was. Mijn vader, die met mij te zamen werkte, bemerkte dat ik niet wel was en zeide mij naar huis te gaan. Ik ging heen met het voornemen naar huis te gaan, maar toen ik trachtte de schutting van het veld, waarop wij waren, over te klimmen, begaven mijne krachten mij geheel en ik viel hulpeloos op den grond, en gedurende eenigen tijd was ik geheel bewusteloos.

Het eerste wat ik mij kan herinneren, was eene stem die tot mij sprak, mij bij mijnen naam noemende. Ik zag op en zag denzelfden boodschapper, staande boven mijn hoofd, omgeven van licht als te voren. Hij vertelde mij toen wederom alles wat hij mij den vorigen nacht verhaald had, en gebod mij tot mijnen vader te gaan en hem het visioen en de geboden die ik ontvangen had te vertellen.

Ik gehoorzaamde; ik keerde tot mijnen vader op het veld terug en verhaalde hem de geheele geschiedenis. Hij antwoordde mij, dat het van God was en zeide mij, dat ik heen moest gaan en doen zooals door den boodschapper geboden was. Ik verliet het veld, en ging naar de plaats waar de boodschapper mij gezegd had, dat de platen verborgen waren; en vanwege de duidelijkheid van het visioen, dat ik dienaangaande gezien had, herkende ik de plaats op het oogenblik dat ik er aankwam.

Nabij het dorp Manchester, Ontario County, New-York, staat een heuvel van aanzienlijke grootte, en de hoogste van allen in den omtrek. Aan de westzijde van dezen heuvel, niet ver van de kruin, onder eenen steen van aanmerkelijke grootte, lagen de platen verborgen in eenen steenen kist. Deze steen was dik en vanaf het midden der bovenste zijde naar de kanten afgerond en dunner aan de zijden, zoodat het middelste gedeelte ervan boven den grond zichtbaar was, maar de zijden waren met aarde bedekt.

Nadat ik de aarde verwijderd en een hefboom verkregen had, welke ik onder de kant van den steen plaatste, lichtte ik die met een weinig inspanning op. Ik zag in de kist en daar zag ik inderdaad de platen, de Urim en Thummim en de borstplaat, zooals het door den boodschapper gezegd was. De kist waarin zij lagen was gemaakt door het plaatsen van steenen in een soort van cement. Op den bodem der kist waren twee steenen dwars gelegd, en op die steenen lagen de platen en de andere dingen

Ik deed eene poging om hen er uit te nemen, maar dit werd mij door den boodschapper verboden, en mij werd wederom gezegd, dat de tijd om die dingen voort te brengen nog niet was aangebroken, noch zou komen tot vier jaren na dien tijd; maar hij zeide mij, dat ik precies na één jaar naar die plaats zou komen en dat hij mij daar zou ontmoeten, en dat ik moest voortgaan om zulks te doen, totdat de tijd was gekomen voor het verkrijgen der platen.

Op het einde van ieder jaar ging ik overeenkomstig het gebod dat ik ontvangen had, en vond elken keer denzelfden boodschapper aldaar, en ontving bij ieder onzer samenkomsten onderricht en inlichtingen van hem, met betrekking tot hetgeen de Heere zou gaan doen, en hoe en op welke manier zijn koninkrijk in de laatste dagen bestuurd zou worden.

Daar de aardsche middelen mijner ouders zeer beperkt waren, zoo waren wij genoodzaakt om met onze handen te arbeiden, onszelven bij den dag uithurenden, of op andere wijze, zooals de gelegenheid zich voordeed. Soms waren wij tehuis en somtijds daarvan verwijderd, en door voortdurenden arbeid waren wij in staat om goed in ons onderhoud te voorzien.

In het jaar 1824 werd het gezin van mijnen vader door een groote smart bezocht, vanwege den dood van mijnen oudsten broeder Alvin. In de maand October 1825, verhuurde ik mij bij een ouden heer, met den naam Josiah Staal, die in Chenango County, staat New-York, woonde. Hij had iets van een zilvermijn gehoord die door de Spanjaarden was geopend geworden in Harmony, Susquehanna County, in den staat Pennsylvania; hij was, voor dat hij mij huurde, aan het graven geweest, om zoo mogelijk de mijn te ontdekken. Nadat ik tot hem was gekomen om bij hem te wonen, nam hij mij, met de overige zijner arbeiders, om naar de zilvermijn te graven, met welk werk ik voortging gedurende bijna een maand, zonder succes in onze onderneming, en ten laatste slaagde ik er in, om dezen ouden heer te doen besluiten, om met het graven op te houden. Hierdoor ontstond het algemeen verhaal dat ik een goudgraver was.

Gedurende den tijd dat ik op die manier werkzaam was, was ik tehuis bij den heer Isaïc Hale, in die plaats; het was aldaar dat ik voor het eerst mijne vrouw (zijne dochter) Emma Hale, zag. Op den 18den Januari 1827, werden wij in het huwelijk verbonden, terwijl ik nog steeds in dienst van den heer Staal was.

Daar ik steeds voortging te beweren, dat ik een visioen gezien had, was vervolging voortdurend mijn deel, en de familie van den vader mijner vrouw was er erg tegen dat wij zouden huwen. Ik was daarom verplicht haar elders heen mede te nemen; wij

vertrokken dan en huwden ten huize van Squire Tarbill, in South Bainbridge, Chenango County, New-York. Onmiddellijk na mijn huwelijk verliet ik den heer Staal en ging naar mijnen vader, en werkte gedurende dat seizoen met hem op de boerderij.

Ten laatste was de tijd aangebroken voor het verkrijgen van de platen, Urim en Thummim en de borstplaat. Op den twee en twintigsten dag van September, achttienhonderd zeven en twintig, was ik als naar gewoonte op het einde van een ander jaar naar de plaats gegaan, alwaar zij verborgen waren, en toen gaf dezelfde hemelsche boodschapper hen aan mij over met deze opdracht: dat ik daarvoor verantwoordelijk zou zijn; dat indien ik hen door mijne zorgeloosheid zou verliezen, of door eenige nalatigheid van mij, ik verwoest zoude worden; maar indien ik al mijne krachten zou inspannen om hen te bewaren, totdat hij, de boodschapper, dezelve zou terug vragen, dan zouden zij beschermd worden.

Spedig ontdekte ik de reden waarom ik zulk eene strenge opdracht had ontvangen, om hen veilig te bewaren, en waarom de boodschapper gezegd had, dat wanneer ik gedaan had wat van mij verlangd werd, hij hen terug zou nemen. Want zoodra het bekend werd, dat ik dezelve bezat, werden de heftigste pogingen aangewend, om hen van mij te verkrijgen. Elk middel dat bedacht kon worden werd aangewend, om tot dat doel te geraken. De vervolging werd bitterder en heviger dan voorheen, en velen waren er steeds op bedacht, om hen zoo mogelijk aan mij te ontnemen. Maar door de wijsheid van God bleven zij veilig in mijn bezit, totdat ik datgene met hen gedaan had, wat van mijne handen verlangd werd. Toen, volgens gemaakte schikkingen, de boodschapper om hen kwam, gaf ik ze aan hem over; en hij heeft hen onder zijne hoede tot dezen dag, den tweeden dag van Mei, achttienhonderd acht en dertig.

De opgewondenheid bleef echter voortduren en het gerucht met zijn duizend tongen was steeds bezig in het verspreiden van leugens omtrent de familie van mijnen vader en omtrent mijzelven. Als ik een duizendste gedeelte daarvan zou verhalen, dan zou dat boekdeelen vullen. De vervolging werd echter zoo ondragelijk, dat ik verplicht was Manchester te verlaten en met mijne vrouw naar Susquehanna county te gaan, in den staat Pennsylvania. Terwijl wij ons voor het vertrek gereed maakten — zeer arm zijnde en de vervolging zeer hevig, zoodat er geen waarschijnlijkheid was dat het ooit anders zou zijn — vonden wij te midden onzer moeilijkheden eenen vriend in zekeren heer, Martin Harris genaamd, die tot ons kwam en mij vijftig dollars gaf voor onze reis. De heer Harris was een inwoner van Palmyra Township,

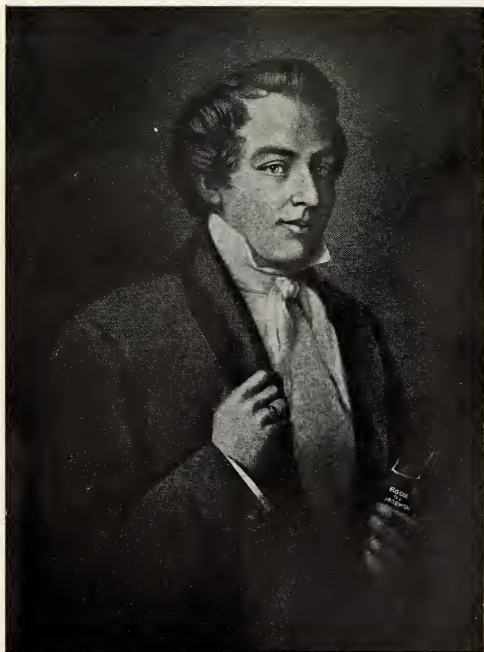
Wayne County, in den staat New-York, en was een achtenswaardig landbouwer.

Door deze tijdige hulp was ik in staat de plaats mijner bestemming in Pennsylvania te bereiken; en onmiddellijk, na mijne aankomst aldaar, begon ik de karakters van de platen over te schrijven. Ik schreef een groot aantal derzelve over, en door middel van de Urim en Thummim vertaalde ik er eenige van, hetgeen ik deed gedurende den tijd tusschen mijne aankomst ten huize van den vader mijner vrouw, in de maand December, en de daarop volgende maand Februari.

Gedurende dezelfde maand Februari kwam de meergenoemde heer Martin Harris naar onze plaats, nam de karakters die ik van de platen had overgeschreven en ging daarmede naar de stad New-York. Voor hetgeen plaats had met hem en de karakters, verwijs ik naar zijn eigen verslag, zooals hij dat aan mij na zijne terugkomst verhaalde, hetwelk als volgt luidt:

Ik ging naar de stad New-York en gaf de karakters die vertaald waren, met de vertaling daarvan, aan Professor Charles Anthon, iemand die vermaard stond om zijne letterkundige bekwaamheid. Professor Anthon verklaarde, dat de vertaling juist was, nauwkeuriger dan eenige vertaling uit het Egyptisch, die hij ooit te voren gezien had. Toen toonde ik hem die welke nog niet vertaald waren en hij zeide, dat zij Egyptisch, Chaldeesch, Assyrisch en Arabisch waren; en hij zeide, dat zij zuivere karakters waren. Hij gaf mij een certificaat, aan het volk van Palmyra getuigende, dat het werkelijke lettervormen waren, en dat de vertaling van diegenen die vertaald waren, ook juist was. Ik nam het certificaat en stak het in mijn zak, en toen ik op het punt stond het huis te verlaten, riep de heer Anthon mij terug en vroeg mij, hoe de jongeling te weten was gekomen, dat er gouden platen op de plaats waren, alwaar hij die gevonden had. Ik antwoordde, dat een engel van God dat aan hem geopenbaard had. Toen zeide hij tot mij: „Laat mij dat certificaat zien”. Ik nam het daarop uit mijn zak en gaf het hem, waarop hij het aannam en aan stukken scheurde, zeggende, dat er nu zoo iets als de bediening van engelen niet bestond, en dat indien ik hem de platen zou brengen hij ze vertalen zou. Ik deelde hem mede, dat een gedeelte der platen verzegeld was en dat mij verboden was hen te brengen. Hij antwoordde: „Een verzegeld boek kan ik niet lezen”. Ik verliet hem en ging naar Dr. Mitchell, welke datgene bevestigde wat Professor Anthon gezegd had aangaande de karakters en de vertaling.

(Vervolg op bladz. 14.)

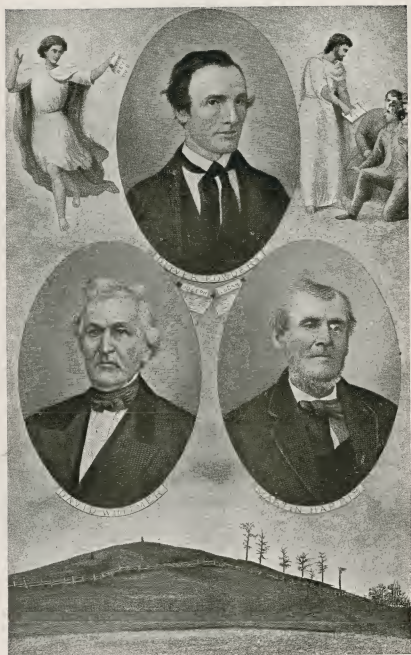

De Profeet JOSEPH SMITH.

Naar eene schilderij van L. A. RAMSEY, Utah.

DE DRIE GETUIGEN
VAN HET BOEK VAN MORMON.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ

DE ECHTHEID VAN HET BOEK VAN MORMON.

Een onpartijdig onderzoek zal duidelijk doen zien, dat Joseph Smith geen bedrog pleegde, toen hij bekend maakte, dat het Boek van Mormon een afschrift was van oude handschriften, door hem, op aanwijzing van eenen engel, gevonden.

Legenden der Amerikaansche Indianen stemmen overeen met vele mededeelingen in dat boek gedaan; de opgravingen geven duidelijke bewijzen, dat Amerika voorheen door een beschaafd en ontwikkeld volk bewoond was, en zelfs zijn bouwvallen van steden en vestingen gevonden in die landstrecken door het Boek van Mormon genoemd en deze zijn gevonden nadat het boek in druk verschenen was. Voor zooverre men door onderzoekingen met de geschiedenis der Roodhuiden bekend kan worden, stemt deze met de verhalen van het Boek van Mormon overeen. Godsdienstige ceremoniën, overleveringen, opgravingen, ja zelfs de taal van de inboorlingen van Amerika verwijzen naar een afstamming van de kinderen Israëls.

Voeg hierbij de duidelijkheid waarmede het Evangelie in het Boek van Mormon verklaard wordt, en dat de jeugdige Joseph Smith onmogelijk zulk eene groote kennis van al die verschillende dingen gehad kan hebben, om het Boek van Mormon zoo te schrijven, dat de verhalen met niets in botsing zouden komen, en men komt tot de gevolgtrekking, dat het een echt oud handschrift was, dat vertaald is geworden.

Daar de vroegere bewoners van Amerika met de Engelsche taal onbekend waren, zoo kan het handschrift niet in die taal geschreven zijn; en daar Joseph Smith met de taal der vroegere bewoners onbekend was, zoo is het duidelijk, dat hij door eene hogere macht met de vertaling is geholpen. Ook het feit dat hij persoonlijk geen lof of eer aanneemt voor het vinden en vertalen van het Boek van Mormon, is veelzeggend.

Maar aangezien reeds dikwijls in „De Ster” verschillende bewijzen voor de echtheid van het Boek van Mormon uitvoerig besproken zijn, zoo zullen wij daar niet verder over spreken. Wij wenschen echter alleen te verwijzen naar het getuigenis door de drie getuigen agelegd.

Wij vinden in het Boek van Mormon melding gemaakt, dat

drie getuigen van de waarheid van het boek zullen getuigen en dat de platen door „eenige weinigen” gezien zullen worden, om er getuigenis van te geven. Dit staat vermeld in II Nephi 27:12-13, en deze teksten staan ook op de eerste bladzijde van dit nummer. Wij zien dus dat reeds voorspeld was, dat er personen zouden zijn, die de platen zouden zien en daar getuigenis van geven. Maar, zal men zeggen, dit kan er wel door Joseph Smith zijn ingevoegd, om als bewijs voor de echtheid daarvan te kunnen gebruiken. Maar dan kan men wederom vragen, hoe wist Joseph Smith, dat die drie getuigen aan hun getuigenis zouden standvastig blijven en dit is het groote bewijs.

De getuigen van het Boek van Mormon zijn steeds getrouw geweest aan hun getuigenis, met betrekking tot het Boek van Mormon. Alhoewel vijanden van dit werk getracht hebben die getuigen hun getuigenis te doen herroepen, zoo zijn zij echter tot aan hun dood daaraan getrouw gebleven, en gaven er zelfs stervende getuigenis van. En de profeet Joseph Smith verzegelde zijn getuigenis met zijn bloed.

De eerste twee van de drie getuigen, Oliver Cowdery en David Whitmer, werden voor overtreding als leden der Kerk afgesneden, en dat wel toen Joseph Smith nog leefde. Ook dit is een bewijs voor de echtheid hunner getuigenis en dat dit Gods werk is. Als Joseph Smith die getuigen had omgekocht of beïnvloed om een vals getuigenis te geven, dan zou hij hen steeds vriendschappelijk behandeld hebben en bevreesd zijn geweest hen af te snijden als leden der Kerk, want zij hadden dan een goede gelegenheid zich op hem te wreken en Joseph Smith als een bedrieger te brandmerken. Maar met betrekking tot de tucht der Kerk werd er zelfs geen uitzondering met deze getuigen gemaakt.

Toen Oliver Cowdery zich buiten de Kerk bevond, beoefende hij de rechtsgeleerdheid. Op zekeren dag toen hij als advocaat voor eene zekere zaak pleitte, verwees de advocaat van zijn tegenstander naar het feit, dat Oliver Cowdery eenmaal getuigenis van de echtheid van het Boek van Mormon had gegeven, maar nu geen lid van die Kerk was en dit een afdoend bewijs voor zijne onbetrouwbaarheid was. Oliver Cowdery verhief zich toen van zijne zitplaats en gaf daar in die rechtzaal, voor de gezworenen en verdere aanwezigen, plechtig getuigenis van de echtheid van het Boek van Mormon. Neem tevens in aanmerking dat hij dit getuigenis aflegde toen de Mormonen vervolgd werden en het leven van de Heiligen der laatste Dagen als niets werd geacht, en Oliver Cowdery toen een staatsbetrekking bekleedde, en zijn getuigenis is veel beteekenend.

In 1848 keerde hij echter weer tot de Kerk terug, wat ook weer veelzeggend is, en hij bleef tot aan zijnen dood van de echtheid van het Boek van Mormon getuigen. Hij stierf in 1850, maar voor hij stierf, gaf hij aan zijne verwanten en allen die om zijn sterfbed geschaard waren, plechtig getuigenis van de goddelijkheid van het Boek van Mormon, van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen en aangaande de waarheid van zijn vorige verklaring betreffende de hemelsche visioenen.

Alhoewel David Whitmer nooit tot de Kerk terugkeerde, zoo bleef hij steeds getrouw aan zijn getuigenis. In 1881 verspreidde iemand het gerucht, dat hij zijn getuigenis herroepen had, maar David Whitmer haastte zich eene verklaring af te leggen, welke in couranten werd opgenomen, dat hij getrouw bleef en was gebleven aan zijn getuigenis. Drie dagen voor zijnen dood riep hij zijn familie en vrienden aan zijn legerstede en verklaarde plechtig, dat het getuigenis, dat hij in 1829 van het Boek van Mormon had afgelegd, waarachtig was.

Martin Harris bleef steeds een lid der Kerk en was steeds standvastig in zijn getuigenis. Gedurende de laatste jaren zijns levens bezocht hij verschillende plaatsen in Utah en gaf daar in vergaderingen getuigenis van de echtheid van het Boek van Mormon en van het werk des Heeren.

Deze drie getuigen hebben niet alleen de platen, maar ook den engel gezien. Acht getuigen hebben getuigenis gegeven, dat zij de platen hebben gezien en betast en ook zijn zij steeds daaraan getrouw gebleven.

HET PORTRET VAN JOSEPH SMITH.

Het portret van Joseph Smith, dat wij onzen lezers met dit nummer van ons tijdschrift aanbieden, is het best gelijkende portret dat bestaat. Het werd onlangs geschilderd door den schilder L. A. Ramsey; hij heeft daar langdurig aan gearbeid, veel beschrijvingen omtrent den profeet en andere bronnen geraadpleegd.

Personen die den profeet gekend hebben, getuigen, dat dit het best gelijkende portret is, dat zij ooit gezien hebben.

DE PORTRETTEN DER DRIE GETUIGEN.

Wij hebben tevens het voorrecht onzen lezers de portretten der drie getuigen te kunnen aanbieden. Onder de portretten wordt eene afbeelding van den heuvel gevonden, alwaar Joseph Smith de platen vond. Ook vindt men op dezelfde plaat eene voorstelling van den engel, aan de drie getuigen de platen toonende.

WAT HET BOEK VAN MORMON IS.

Verschillende verhalen zijn in omloop omtrent den inhoud van het Boek van Mormon. Sommigen zeggen, dat het Boek van Mormon de geschiedenis van de tien stammen van Israël bevat, weer anderen dat het omgewerkte bijbelsche verhalen en leeringen inhoudt en weer anderen, dat het een roman is. Wij kunnen niet beter doen dan hier te laten volgen hetgeen wij in „Een Stem tot Waarschuwing” daaromtrent lezen:

„Te midden van al deze tegenstrijdige opgaven wordt het nu onze plicht om zooveel in ons vermogen is te bewijzen, wat het Boek van Mormon werkelijk is.

Toen de Heere de talen verwarde te Babel, leidde Hij een kolonie van daar naar het Westelijk halfroend, hetwelk nu Amerika genoemd wordt.

Deze kolonie landde, na den oceaan in acht schepen overgestoken te zijn, in dat land, en groeide in later tijd aan tot een groote natie. Zij bewoonden Amerika gedurende ongeveer vijftienhonderd jaren. Zij werden ten laatste verdelgd om hunne goddeloosheid, ongeveer zeshonderd jaren vóór Christus. Een Profeet, Ether genaamd, schreef hunne geschiedenis en een verslag van hunne verwoesting.

Ether zag hunne geheele verwoesting en begroef zijn verslag, waar het later door eene kolonie Israëlieten werd gevonden, die zes honderd jaren voor Christus uit Jeruzalem gekomen was en Amerika opnieuw bevolkte. Deze laatste kolonie stamde af van den stam van Jozef. Zij namen toe, vermenigvuldigden zich en vormden ten laatste twee machtige volken. Eén dezer volken werd genoemd „Nephieten”, naar Nephi, den grondlegger. Het andere werd „Lamanieten” genoemd naar een leider, Laman geheeten.

De Lamanieten werden een onwetend, dom volk, waarvan de Amerikaansche Indianen nog een overblijfsel zijn. De Nephieten waren een verlicht en beschaafd volk. Zij waren rijkelijk door den Heere begunstigd; zij hadden gezichten, engelen en de gave der profetie onder hen van eeuw tot eeuw. En eindelijk werden zij gezegend met een persoonlijke verschijning van Jezus Christus na Zijn opstanding, uit wiens mond zij de leer des Evangelies en een kennis van de toekomst door alle volgende eeuwen heen verkregen. Doch na al de zegeningen en voorrechten, aan hen geschonken, vervielen zij tot groote goddeloosheid in de derde en vierde eeuw der Christen-tijdrekening, en werden ten laatste verwoest door de Lamanieten. Deze verwoesting had plaats omstreeks vierhonderd jaar na Christus.

Mormon leefde in die eeuw, en was een Nephiet en een Profeet des Heeren. Hij maakte, op bevel des Heeren, een uitreksel van de heilige geschriften, welke de geschiedenis zijner voorvaderen bevatten, benevens de profetieën en het Evangelie, onder hen geopenbaard. Hij voegde daar een schets bij der geschiedenis van zijn eigen tijd en de verwoesting van zijn natie. Voor zijn dood kwam het verkorte verslag in handen van zijn zoon Moroni, die het voortzette tot op 420 jaar na Christus, op welken tijd hij het zorgvuldig in de aarde legde, op een heuvel, welke toen Cumorah genoemd werd, en gelegen is in 't Graafschap Ontario, Manchester, Staat New-York, Noord-Amerika. Dit deed hij om het voor de Lamanieten te bewaren, die toen het land teisterden en de Nephieten en al hun geschriften zochten te vernietigen. Dit verslag lag verborgen of verzegeld sedert het jaar 420 n. Chr., tot 22 September 1827, toen het door Joseph Smith Jr. te voorschijn gebracht werd, die door een engel des Heeren naar deze plaats geleid was."

HET BOEK VAN MORMON EN DE SPAULDING GESCHIEDENIS.

Er zijn vele verhalen in omloop met betrekking tot den oorsprong van het Boek van Mormon. Een van die verhalen, welke ook in Nederland veel ingang heeft gevonden in de bestrijding van genoemd boek, staat met de Spaulding geschiedenis in verband.

De Spaulding geschiedenis is een roman door zekeren predikant S. Spaulding geschreven. Deze roman werd nooit uitgegeven. Men zegt dat Joseph Smith door anderen in het bezit van dit handschrift is gekomen en deze heeft omgewerkt en er aanhalingen uit den Bijbel heeft ingelascht en toen als het Boek van Mormon uitgegeven.

Zoolang dit handschrift verborgen bleef, was het moeilijk te bewijzen dat deze beschuldiging valsch was. Maar nu is echter dit handschrift van Ds. Spaulding aan het licht gebracht en berust in de bibliotheek van het Oberlin College in Amerika. Personen van naam hebben het Boek van Mormon met het Spaulding handschrift vergeleken en vonden in het geheel geen overeenkomst tusschen beide geschriften.

Ook is nu dit handschrift van Ds. Spaulding in druk verschenen en zij die de Engelsche taal machtig zijn, kunnen voor zichzelf eene vergelijking tusschen beide boeken maken.

Langer te beweren dat het Boek van Mormon aan de Spaulding geschiedenis ontleend is, toont duidelijk, dat men geen ernstig en onpartijdig onderzoek van dit onderwerp gemaakt heeft.

HET BOEK VAN MORMON. .

(*Vervolg van bladz. 8.*)

Op den vijfden dag van April 1829, kwam Oliver Cowdery naar mijn huis; vóór dien tijd had ik hem nooit gezien. Hij vertelde mij, dat hij schoolonderwijs gegeven had, in de omgeving waar mijn vader woonde, en daar mijn vader een dergenen was die leerlingen naar de school zond, was hij voor een tijd bij hem in de kost geweest, en terwijl hij daar was, vertelde de familie hem de gebeurtenis van het ontvangen der platen door mij, en daarom was hij gekomen om van mij inlichtingen te verkrijgen.

Twee dagen na de aankomst van den heer Cowdery, den zevenden April, begon ik het Boek van Mormon te vertalen, en hij begon voor mij te schrijven.

Wij gingen met het werk der vertaling voort, toen wij, in de daarop volgende maand Mei 1829, op zekeren dag in het bosch gingen om te bidden, en den Heere te vragen aangaande den doop voor de vergeving van zonden, waarvan wij in de vertaling der platen melding gemaakt vonden. Terwijl wij aldus bezig waren met bidden en den Heere aan te roepen, daalde een boodschapper des hemels in een wolk van licht neder, en nadat hij zijne handen op ons gelegd had, verordineerde hij ons, zeggende :

„Op u mijne mededienstknachten, bevestig ik in den naam van den Messias, het Priesterschap van Aäron, hetwelk de sleutelen bevat van de bediening van engelen, en van het Evangelie van bekeering, en van den doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden; en dit zal nimmer wederom van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van Levi wederom een offerande tot den Heere in gerechtigheid offeren”.

Wij zullen niet meer uit de „Paarl van Grootte Waarde” aanhalen, daar er niet verder over het Boek van Mormon melding gemaakt wordt. Zij gingen steeds door met het vertalen en verkregen op 11 Juni 1829 het copierecht van het Boek van Mormon. In de lente van 1830 verscheen de eerste uitgave.

VERPLAATST.

Ouderling Tjerk Opheikens is van de Groningsche naar de Rotterdamsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Adrianus Bakker is van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie verplaatst.

DE GETUIGENISSEN DER GETUIGEN.

Wij laten hier de getuigenissen volgen, zooals die door de drie en de acht getuigen zijn afgelegd. Ze zijn duidelijk en hebben geen verdere verklaring noodig.

DE GETUIGENIS VAN DRIE GETUIGEN.

Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken, tot wie dit werk zal komen, dat wij door de genade van God den Vader en onzen Heer Jezus Christus, de platen hebben gezien, welke dit verslag bevatten, hetwelk een verslag is van het volk van Nephi, eveneens van de Lamanieten, hunne broederen, en van het volk van Jared, dat van den toren kwam van welken is gesproken geworden. En wij weten ook dat het vertaald is door de gave en macht Gods, want zijne stem heeft het ons bekend gemaakt. Daardoor weten wij zeker, dat het werk waarheid is. Wij getuigen eveneens, dat wij het graveerwerk, hetwelk op de platen is, gezien hebben; dat het ons getoond is geworden door de macht Gods en niet door die van den mensch. Wij maken met nederige woorden bekend, dat een engel Gods uit den hemel nederdaalde en de platen voor ons bracht, zoodat wij ze zagen en het graveerwerk op de zelve. Wij weten dat het door de genade van God den Vader en onzen Heer Jezus Christus is, dat wij ze aanschouwden, en geven getuigenis dat deze dingen waarachtig zijn; en het is wonderlijk in onze oogen. Niettemin, de stem des Heeren gebod ons, dat wij hiervan getuigenis zouden geven. Om gehoorzaam te zijn aan de geboden van God, geven wij getuigenis van deze dingen. Wij weten dat indien wij getrouw zijn in Christus, wij onze kleederen zullen reinigen van het bloed aller menschen, vlekkeloos zullen bevonden worden voor den rechterstoel van Christus en eeuwig met hem zullen wonen in den hemel. En de eere zij den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest, welke zijn één God. Amen.

OLIVER COWDERY.
DAVID WHITMER.
MARTIN HARRIS.

DE GETUIGENIS VAN ACHT GETUIGEN.

Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken, tot wie dit werk zal komen, dat Joseph Smith Jr., de vertaler van dit werk, ons de platen getoond heeft, waarvan gesproken is geworden, die er als goud uitzien. En wij hebben alle bla-

den, die genoemde Joseph Smit vertaald heeft, in onze handen gehad. Wij hebben eveneens het graveerwerk daarop gezien, dat van eene buitengewone bewerking is en er uitziet als werk van ouderen tijd. Wij getuigen met nederige woorden, dat genoemde Smith ons dit alles getoond heeft, dat wij dit hebben gezien en betast en wij daardoor met zekerheid weten, dat genoemde Smith de platen heeft, waarvan wij gesproken hebben. Wij geven onze namen aan de wereld, om aan de geheele wereld te getuigen wat wij gezien hebben en wij liegen niet, God zijnde onze medegetuige.

CHRISTIAN WHITMER,	HYRUM PAGE,
JACOB WHITMER,	JOSEPH SMITH, Sr.
PETER WHITMER JR.	HYRUM SMITH,
JOHN WHITMER,	SAMUEL H. SMITH.

Het Boek van Mormon is in zeer vele talen vertaald en uitgegeven geworden en is over het rond der aarde verspreid. Het is ook in de Nederlandsche taal vertaald en in het jaar 1909 verscheen de tweede Nederlandsche uitgave.

Alhoewel het Boek van Mormon fel bestreden is geworden, zoo heeft de uitkomst doen zien, dat hetgeen door den engel aan Joseph Smith gezegd was, bewaarheid is geworden.

OVERLEDEN.

OLIE. — Te Den Haag is op 12 December overleden, zuster Hendrina Klazina Olie. Zij werd te Duive, Gelderland, geboren op 17 Maart 1854, gedoopt op 30 Juni 1902 door ouderling G. E. Bernards en ook door hem bevestigd.

INHOUD.

Het Boek van Mormon	Blz. 1	Het Boek van Mormon en de	
De eêchtheid van het Boek van		Spaulding geschiedenis	Blz. 13
Mormon	9	Het Boek van Mormon (vervolg)	14
Het portret van Joseph Smith	11	Verplaatst	14
De portretten der drie getuigen	11	De getuigenissen der getuigen	15
Wat het Boek van Mormon is	12	Overleden	16

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.